

DECIZIA nr. 769 din 2018

privind soluționarea contestației formulate de
domnul .X.

înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. BVR_REG2 .x./09.03.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de către Serviciul Fiscal Municipal .X. prin adresa nr. .x./05.03.2018, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. BVR_REG2 .x./09.03.2018, cu privire la contestația formulată de către domnul .X., CNP ..., cu domiciliul în .X., str. .X., nr. .X., cod poștal .x., județul .X.

Obiectul contestației, înregistrată la Serviciul Fiscal Municipal .X. sub nr. .x./28.02.2018, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. – Serviciul Fiscal Municipal .X., comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 23.01.2018, prin care s-au stabilit accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică în sumă de **.x1. lei**.

Constatând că în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este învestită să soluționeze contestația formulată de domnul .X.

I. Prin contestația formulată contestatarul solicită anularea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. .x./31.12.2017, invocând în susținere următoarele motive:

- decizia de impunere nr. .x./09.09.2010 prin care s-a individualizat debitul principal nu i-a fost comunicată, contrar art. 44 din Codul de procedură fiscală, astfel nu respectă modul de constituire a unei decizii accesorii, fapt care duce la nulitatea deciziei contestată;

- S.F.M. .X. are competență exclusivă de stabilire a creanței fiscale în baza art. 85 alin. (1) din Codul fiscal, iar contrar art. 84 alin. (8) nu s-a făcut dovada comunicării către contestator a deciziilor de impunere anuale, astfel că nu se justifică emiterea de către organul fiscal a deciziei de calcul accesorii;

- decizia de impunere nr. .x./04.01.2013, comunicată, a fost desființată prin decizia nr. .x./11.08.2014, fiind emisă decizia nr. .x./11.09.2014 cu o datorie zero pe anul 2012;

- solicitarea privind efectuarea unei inspecții fiscale nu a fost acceptată;

- există două legi care calculează diferit CAS;

- venitul realizat în anul 2011 și 2012 a fost mai mic decât contribuțiile sociale obligatorii;

- datoriile calculate atât la debitul principal cât și la debitul accesoriu sunt mai mari decât veniturile realizate între anii 2011 – 2018;

- până la data 30.09.2012 nu există titlu de creanță sau datorie privind contribuții sociale obligatorii comunicat, iar după această dată calitatea de a emite un act administrativ revine ANAF;

- nu există un contract prin care contribuabilul să fie asigurat obligatoriu, indiferent de venitul realizat;

- potrivit declarației de asigurare nr. .x./09.09.2010, suma asigurată era aleasă de asigurat, ultima fiind de .x2. lei pe lună, nefiind semnat o altă declarație prin care s-ar fi modificat această sumă, iar această declarație este falsă, deoarece numărul actului de identitate este completat greșit;

- în urma modificărilor legislative și emiterea legii pensiei nr. 263/2010, în baza adeverințelor de venit emise de organul fiscal s-a suspendat declarația de asigurare, nedatorând CAS în perioada de suspendare;

- Casa teritorială de pensii ar fi avut obligația ca, cel mai târziu în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a unui act normativ de modificare a cadrului legal privind declarația individuală de asigurare/contractul de asigurare socială, să comunice în scris asiguraților natura modificării și data de la care survine aceasta, iar inexistența comunicării modificării sumei asigurate reprezintă un factor de nulitate a deciziei contestată;

- comunicarea datelor cu caracter personal între Casa Județeană de Pensii și A.N.A.F. fără acordul contestatarului reprezintă nulitatea absolută a titlului de creanță contestată;

- Decizia de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x./11.12.2012, comunicată în data de 18.12.2012, nu produce nici un efect juridic, deoarece aceasta nu conține calea de atac, nici instanța și nici termenul, precum și mențiuni privind audierea contribuabilului, nu coincide cu sumele din decizia contestată și a fost emisă după data de 30 septembrie 2012, fapt ce atrage nulitatea actului;

- nici o persoană nu poate fi obligată la plata CAS, fără a avea în prealabil un contract de asigurat semnat de către ambele părți;

- organul fiscal nu și-a îndeplinit obligația de a aplica unitar prevederile legale pe teritoriul României și nu a stabilit în baza cărei proceduri fiscale sau executorii ar avea de plătit sumele de bani respective;

- în susținerea cauzei contestatarul invocă jurisprudența națională, respectiv Decizia civilă nr. 1411/R/2009 emisă de Tribunalul Cluj în dosarul 2375/117/2009 prin care instanța de apel anulează actele de executare îndeplinite de Casa de Asigurări de Sănătate, Decizia nr. 791/08.10.2009 pronunțată de Curtea de apel Galați, Sentința civilă nr. 2538/23.03.2010 emisă de Judecătoria Sector 6 București și sentința nr. 621/30.06.2010 pronunțată de Tribunalul Mehedinți, precum și jurisprudența europeană în cauza C-201/14;

- în drept, contestatarul invocă prevederile art. 5, art. 6, art. 23, art. 44, art. 45, art. 46, art. 47, art. 85 și art. 110, art. 141 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 84 și art. 296²² din Codul fiscal, art. 148 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 17, art. 23, art. 25 și art. 26 din HG nr. 257/2011, art. 6, art. 11, art. 27, art. 31, art. 36 și art. 183 din Legea nr. 263/2010, art. 5 și art. 23 din Legea nr. 19/2000, art. 211 din Legea nr. 95/2006, pct. V din OUG nr. 125/2011 și prevederile Constituției României.

De asemenea, contestatarul solicită comunicarea numărului de dosar fiscal, pe motivul că acesta nu apare pe decizia contestată.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2017 organele de impunere din cadrul Serviciului Fiscal Municipal .X. au stabilit în sarcina contribuabilului accesorii în sumă totală de .x1. lei, aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără

personalitate juridică, în temeiul art. 98, lit. c) și art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Din anexa la decizia nr. .x./31.12.2017, rezultă că suma de .x1. lei reprezintă dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică, calculate pentru neplata debitelor în sumă totală de .x3. lei pentru perioada 13.10.2017 - 31.12.2017.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

3.1. Cu privire la dobânzi de întârziere în sumă de .x1. lei

Cauza supusă soluționării este dacă domnul .X. datorează accesorii în sumă de .x1. lei, în condițiile în care acestea sunt aferente debitelor reprezentând CAS datorate pentru perioada anterioară datei de 30.06.2012, pentru care competența de administrare revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2017, S.F.M. .X. a calculat pentru perioada 13.10.2017 - 31.12.2017, dobânzi în sumă de .x1. lei, aferente CAS, obligația de plată principală fiind individualizată prin Declarația de Asigurare conform Legii nr. 19/2000 depusă de către domnul .X. la Casa de Pensii a județului .X., înregistrată sub nr. .x./09.09.2010.

Prin contestația formulată contribuabilul precizează că nici o persoană nu poate fi obligată la plata CAS, fără a avea în prealabil un contract de asigurat semnat de către ambele părți și prin care să fie asigurat obligatoriu, indiferent de venitul realizat, declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010 fiind suspendată în anii 2011 și 2012.

În drept, potrivit prevederilor art. 152 și art. 154 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 152. – (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță fiscală sau al unui titlu executoriu, după caz”.

„Art. 154. – (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale.

Astfel, potrivit art. 173 și art. 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 173. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

Art. 174. – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. V din OUG nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003:

„Art. V. – (1) Începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie-30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade. [...]

(4) Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Predarea-preluarea se face până la data de 30 septembrie 2012, pe titluri de creanță și pe scadențe, pe baza protocolului de predare-primire și a următoarelor documente:

a) înscrisuri în care sunt individualizate creanțele datorate și neachitate până la data predării-preluării și care reprezintă titluri executorii;

b) situația soldurilor contribuțiilor stabilite până de data de 30 iunie 2012 și neîncasate până la aceeași dată;

c) o copie a titlurilor în care sunt individualizate plățile anticipate stabilite pentru anul 2012;

d) orice alte informații disponibile, necesare urmăririi și verificării sumelor datorate.

5) Procedura de predare-primire a documentelor și informațiilor prevăzute la alin. (4) va fi aprobată prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății, în termen de 30 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Potrivit Protocolului – cadru de predare – primire a documentelor și informațiilor privind contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din Titlul IX² al Codului fiscal, aprobat prin Ordinul comun al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Sănătății și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. 806/608/934/2012:

„9. Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin organele competente ale acesteia și Casa Națională de Pensii Publice, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea răspund de valabilitatea, realitatea, actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării”.

De asemenea, cu privire la obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările sociale, potrivit dispozițiilor art. 5, art. 6¹, art. 23, art. 29 și art. 31 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 5. – (1) În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:
[...]

IV. persoanele care se află în una dintre situațiile următoare: [...]

c) **membri ai asociației familiale;**"

„Art. 6¹. – (1) **Persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. IV și V care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației de asigurare.** Declarația de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația respectivă la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință. Venitul lunar asigurat este cel stabilit prin declarația de asigurare.

[...]

(6) **Declarația și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii**".

„Art. 23. – (1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

[...]

b) venitul lunar asigurat, înscris în declarația sau în contractul de asigurare socială, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2);"

„Art. 29. – Termenele de plată a contribuției de asigurări sociale sunt:

[...]

c) **până la sfârșitul lunii pentru luna în curs, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2)".**

„Art. 31. – (1) Neplata contribuției de asigurări sociale la termenele prevăzute la art. 29 **generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate inclusiv**".

Începând cu data de 01.01.2011 au intrat în vigoare dispozițiile art. 6, art. 11, art. 13 și art. 40 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit căroră:

„Art. 6. – (1) În sistemul public de pensii **sunt asigurate obligatoriu**, prin efectul legii:

IV. persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și care se află în una dintre situațiile următoare:

[...]

b) **membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale;**"

„Art. 11. – (1) Persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației individuale de asigurare.

(2) Declarația individuală de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația prevăzută la alin. (1) la casa teritorială de pensii competentă, în funcție de domiciliul sau reședința persoanei.

(3) **Venitul lunar asigurat pentru persoanele menționate la alin. (1) este cel stabilit prin declarația individuală de asigurare și nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și mai mare decât valoarea corespunzătoare a de 5 ori câștigul salarial mediu brut.**

(4) Se exceptează de la obligativitatea depunerii declarației de asigurare persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV, dacă beneficiază de una dintre categoriile

de pensii prevăzute de prezenta lege sau dacă se regăsesc în situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II, III și V”.

„Art. 13. – (1) Venitul asigurat înscris în declarația individuală de asigurare sau în contractul de asigurare socială poate fi modificat prin depunerea unei comunicări de modificare a declarației individuale de asigurare ori, după caz, prin încheierea unui act adițional la contractul de asigurare socială.

(2) **Declarația individuală de asigurare și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță** și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă, conform legii”.

„Art. 40. – (1) În cazul asiguraților prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. IV și alin. (2), termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este până la data de **25 a lunii următoare celei pentru care se datorează plata.**

(2) Pentru ceilalți asigurați ai sistemului public de pensii termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este prevăzut în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. 40. a fost modificat prin punctul 15. din Ordonanță de urgență nr. 117/2010 începând cu 30.12.2010.

Se reține că, potrivit O.U.G. nr. 125/2011, începând cu 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate prin Codul fiscal și datorate de persoanele fizice revine A.N.A.F.

Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de către aceste persoane, pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie - 30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru **soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea, revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.**

Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale au obligația de a preda organelor fiscale din subordinea A.N.A.F., în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, stabilite și neachitate până la 30 iunie 2012, predarea-preluarea efectuându-se pe baza protocolului de predare-primire. De asemenea, începând cu aceeași dată, persoanele fizice care au calitatea de contribuabili la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, conform art. 296²¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a plăti contribuțiile de asigurări sociale la organul fiscal competent, conform legii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2017, S.F.M. .X. a calculat pentru perioada 13.10.2017 - 31.12.2017, dobânzi aferente CAS în sumă de .x1. lei, obligațiile de plată principale fiind individualizate prin Doc. CAS .x./09.09.2010, ceea ce reprezintă Declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010 încheiată între contribuabil și Casa de Pensii a județului .X.

La dosarul contestației se află Declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010, emisă conform Legii nr. 19/2000, semnată de domnul .X., potrivit căreia începând cu data de 01.07.2007, venitul asigurat lunar este .x4. lei, cota de CAS fiind 29% după care

cuantumul contribuției lunare de asigurări socială este .x5. lei. De asemenea, potrivit comunicării de modificare la această declarație, începând cu data de 01.01.2008, venitul lunar asigurat este .x6. lei, cota de CAS fiind 29% după care cuantumul contribuției lunare de asigurări socială este .x2. lei.

Printr-o adresă anterioară, respectiv nr. .x./28.11.2017, organul de impunere precizează că în momentul creării containerului conținând deciziile de calcul accesorii instituite global, utilizând aplicațiile informatice puse la dispoziție DGTI, programul informatic a adăugat în mod eronat o cifră în plus la numărul titlului de creanță. Totodată, precizează că această cifră în plus „2” apare numai pe anexa la decizia de calcul accesorii comunicată contribuabilului prin Unitatea de Imprimerie Rapidă.

Din datele cuprinse în Fișa financiară editată de C.N.P.P., rezultă următoarele:

- în perioada iulie 2007 – decembrie 2007 contribuția lunară datorată de către domnul .X. a fost în sumă de .x5. lei;
- în perioada 2008 - 2010 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x2. lei;
- pentru anul 2011 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x7. lei;
- în perioada ianuarie 2012 - iunie 2012 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x8. lei.
- pentru perioada 07.2007 – 12.2010 contribuabilul și-a achitat obligațiile fiscale cu întârziere (fapt care a dus la calcularea de accesorii), iar începând din luna ianuarie 2011 până la data transmiterii informatic a soldului neachitat către ANAF (2012.06) acesta nu a plătit CAS.

Datorită faptului că în anul 2011 contribuabilul a realizat un venit brut de .x9. lei și a estimat a realiza în anul 2012 un venit brut de .x10. lei, în urma schimbării legislației, acesta a devenit asigurat obligatoriu, iar legea privind sistemul unitar de pensii publice prevede că venitul lunar asigurat nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, care pentru anul 2011 a fost 2.022 lei, cota de CAS fiind 31,3%, rezultând o contribuție lunară de .x7. lei ($2.022 \text{ lei} \times 35\% \times 31,3\%$) și pentru anul 2012 a fost 2.117 lei, rezultând o contribuție lunară de .x8. lei ($2.117 \text{ lei} \times 35\% \times 31,3\%$).

Din adresa nr. .x./05.03.2018 emisă de S.F.M. .X., rezultă că la data 10.07.2012 Casa Județeană de Pensii a predat la AFP .X. debitele restante ale contribuabilului .X. în sumă de 0 lei, sumă transferată și în sistemul de informatic al MFP. Ulterior, în data de 11.12.2012, Casa Județeană de Pensii .X. emite Decizia nr. .x./11.12.2012 prin care anulează suspendarea declarației individuale de asigurare nr. .x. pentru anii 2011-2012, ca urmare a realizării în anul 2011 a unui venit brut mai mare de plafonul prevăzut de Legea 263/2010. Prin urmare, s-a modificat situația transferată către AFP .X. prin majorarea sumelor restante de plată de la 0 lei la .x11. lei debite, .x12. lei dobânzi și .x13. lei penalități. Această decizie a fost transmisă prin Act adițional la AFP .X. în data de 17.12.2012 și transferată în sistem informatic conform borderoului nr. .x.

Potrivit dispozițiilor O.U.G. nr. 125/2011 privind modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile Protocolului cadru aprobat prin Ordinul comun 806/608/934/2012, **Casa Națională de Pensii Publice**, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea, **răspunde de valabilitatea, realitatea, actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării.**

De asemenea, în ceea ce privește contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012, **organelor fiscale din subordinea ANAF le revine numai rolul colectării și nu al individualizării acestora.**

Prin urmare, organele fiscale din cadrul ANAF, respectiv S.F.M. .X., inclusiv organul de soluționare a contestației din cadrul D.G.R.F.P. Brașov nu sunt competente să se pronunțe cu privire la corectitudinea informațiilor furnizate de Casa Națională de Pensii, referitoare la perioada anterioară datei de 30.06.2012.

Totodată, în soluționarea cauzei se rețin precizările organelor fiscale din referatul cu propuneri de soluționare înregistrat sub nr. .x./05.03.2018, potrivit cărora „toate contestațiile depuse până acum, atât la instanță cât și la organul fiscal, au vizat fie executarea silită a debitelor restante sau deciziile de calcul accesorii emise, dar nu a contestat niciodată titlul de creanță emis de CJAS HR pentru suma de .x11. lei, debite restante din anii 2011 și 2012. Câtă vreme debitul există și este necontestat, toate actele emise de S.F.M. .X. vor urma principiul de drept accesoriiile urmează principalul”.

Referitor la afirmația contribuabilului, că dobânzile individualizate prin decizia de impunere nr. .x. nu respectă modul de constituire a unei decizii accesorii, sunt incidente prevederile Ordinului nr. 967/2017 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, emise și tipărite prin intermediul Unității de imprimare rapidă, referitoare la completarea anexei la decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere:

- la coloana 2 - Documentul prin care s-a individualizat suma de plată *2)

*„*2) Se vor menționa: denumirea documentului care constituie titlu de creanță și prin care s-a individualizat obligația fiscală principală, numărul și data acestuia”.*

Potrivit prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, Declarația de asigurare socială constituie titlu de creanță și devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii, astfel afirmația contribuabilului referitor la constituirea deciziei de calcul accesorii nu este întemeiată.

Nu poate fi reținută în soluționare favorabilă a contestației afirmația contribuabilului privind faptul că nu i-au fost comunicate documentele care au stat la baza stabilirii accesoriiilor, întrucât documentul CAS .x./09/09/2010 defapt este Declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010 semnată de contribuabil.

Nici afirmația potrivit căreia, în urma contestației făcută, prin decizia de soluționare a contestației nr. .x./11.08.2014, decizia de impunere nr. .x./04.01.2013 a fost desființată și emisă o noua decizie cu nr. .x./11.09.2014 privind obligații de plată CAS pe anul 2012 cu o datorie 0 (zero), nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, având în vedere că pe de o parte prin decizia de impunere nr. .x./04.01.2013, care a fost desființată, nu s-au individualizat accesorii, iar pe de altă parte motivul desființării a fost faptul că organul fiscal nu a luat în considerare că pe perioada 01.01.2012-30.06.2012, Casa Județeană de Pensii .X. a emis deja un titlu de creanță și nu pentru motivul că, contribuabilul nu datorează CAS pentru anul 2012.

Cu privire la solicitarea unei inspecții fiscale, sunt incidente prevederile art. 100 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, (în vigoare la data depunerii cererii):

„Art. 100 - (1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului stabilit ca urmare a analizei de risc.

(2) Analiza de risc reprezintă activitatea efectuată în scopul de a identifica riscurile de nedeclarare a creanțelor fiscale, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în vederea selectării contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale.

(3) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitărilor permise de la alte instituții ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.”

În contextul considerentelor anterior prezentate, întrucât debitul principal în cauză este datorat bugetului general consolidat al statului și neachitat de către contestatar, contribuabilul avea posibilitatea să se îndrepte împotriva acestuia, se va face aplicarea regulii “accessorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalului) și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de domnul .X., împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./31.12.2017 emisă de S.F.M. .X., cu privire la accesoriile aferente CAS în sumă de **.x1. lei**.

3.2. Cu privire la solicitarea comunicării numărului dosarului fiscal

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații 2 din cadrul D.G.R.F.P. Brașov se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care nu intră în competența sa de soluționare această solicitare.

În fapt, domnul .X. prin contestația formulată solicită comunicarea numărului dosarului fiscal, deoarece nu apare pe decizia contestată.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 272. – (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în quantum de până la 1 milion lei;*
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în quantum de până la 1 milion lei;*
- c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);*
- d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de quantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.*

Se reține că, potrivit art. 272 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, organele specializate în soluționarea contestațiilor, constituite la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice teritoriale, **au o competență strict delimitată, ele nu se pot investi decât cu soluționarea contestațiilor care privesc sume stabilite în decizii de impunere, în actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și în titlurile de creanță privind obligațiile fiscale**, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale expres și limitativ prevăzute de lege.

În acest sens, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015 prevăd următoarele:

„5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 272 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege”.

„9.9. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va restitui organelor emitente ale actelor administrative fiscale atacate, în vederea înaintării acestora organelor competente”.

Potrivit prevederilor legale sus invocate Serviciul soluționare contestații 2 are în competență soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, iar în situația în care contestația are și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac cererea se va înainta organului fiscal.

Față de dispozițiile legale antecitate, solicitarea domnului .X. privind comunicarea numărului dosarului fiscal nu intră în competența de soluționare a Serviciului de soluționare contestații 2 întrucât nu reprezintă contestație susceptibilă a fi soluționată în temeiul art. 272 alin. (1) privind Codul de procedură fiscală.

Astfel, în temeiul pct. 9.9. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015, acest capăt de cerere se remite Serviciului Fiscal Municipal .X.

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 152 alin. (1), art. 154 alin. (1), art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și alin. (5), art. 272 alin. (1) și alin. (2) și art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. V din O.U.G. nr. 125/2011, Ordinul 806/608/934/2012, art. 6 alin. (1), art. 11, art. 13 și art. 40 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, pct. 5.1 și pct. 9.9 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015, se

DECIDE

1. Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulată de domnul .X. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./31.12.2017 emisă de către A.J.F.P. .X. – S.F.M. .X. pentru obligația de plată în sumă de **.x1. lei**, reprezentând dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale de stat.

2. Transmiterea capătului de cerere privind comunicarea numărului dosarului fiscal, către Serviciul Fiscal Municipal .X., spre competență soluționare.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul .X.